

זוהר היומי

זוהר שמות – דף ק"ז ע"א

פרשת משפטים

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ק"ז ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

חב הִהוּא חוֹכָה דְּבֵת שֶׁבַע, וְתַנִּינֹן, מֵאֵן דְּאִתִּי עַל עֲרוּה אֶתְתָּא בְּרַעוּתָה אֶסְרָה עַל בְּעֵלָה, וְחָב לְחִבְרִיָּה, וְחָב לְקוּדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא. לָאוּ הָכִי הוּא דִּהְיוּא דְּאֶתְ אָמֵר. בְּהִיתְרָא הָוָה, וְדוּד דִּילִיָּה נָקֹט, וְגַט הָוָה לָהּ מִבְּעֵלָה, עַד לֹא יִהְיֶה לְקִרְבָּא, דְּהָכִי הָוָה מְנַהֵגָא דְּכָל יִשְׂרָאֵל, דִּיִּתְבִּין גִּט זְמַן לְאֶתְתִּיָּה, כָּל דְּנִפְיָק חֵילָא. וְכֵן עֲבַד אֹרִיָּה לְבֵת שֶׁבַע. וְלִכְתָּר דְּעֵבֵר זְמַן וְהוּת פְּטוּרָא לְכָלָא, נָטַל לָהּ דוּד. וּבְהִיתְרָא עֲבַד כָּל מַה דְּעֵבֵד. דְּאֶלְמָלָא לָאוּ הָכִי, וּבְאֶסְוִרָא הָוָה, לֹא שִׁבְקָה קוּדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא לְגַבִּיָּה. וְהִינֵנוּ דְּכִתִּיב לְסִהְדוּתָא, (שְׁמוּאֵל ב' יב) וַיִּנָּחֶם דָּוִד אֶת בֵּית שֶׁבַע אֲשֶׁתּוֹ. סִהְדוּתָא דְּאֲשֶׁתּוֹ הִיא, וְדָאִי אֲשֶׁתּוֹ, וּבֵת זִוְגוֹ הָוָה, דְּאִזְדְּמִנַּת לְגַבִּיָּה, מִיּוֹמָא דְּאֶתְבְּרִי עֲלֵמָא. (וְרוּזָא דְּמִלְתָּא מְלִכּוּתָא דְּלַעִילָא דְּאִיְהוּ אֶתְעֵבִיד רִגְלָה רַבִּיעָא לְמִרְכַּבְתָּא עֵלָאָה וְאֶתְקִרִי בֵּת שֶׁבַע עַל אֲבָן אַחַת שֶׁבַע עֵינִיִּים) הָא סִהְדוּתָא דְּלֹא חָב דָּוִד חוֹכָה דְּבֵת שֶׁבַע כְּדִקְאֻמְרֵן. וּמַה הִיא חוֹכָה דְּחָב, (אֵלָא) לְקוּדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא בְּלַחֲדוּדִי, וְלֹא לְאַחְרָא. דְּקִטְל לְאֹרִיָּה בְּחֶרֶב בְּנֵי עֲמוּן, וְלֹא קִטְלִיהָ אִיְהוּ בְּשַׁעְתָּא דְּאֶמֶר לִיָּה וְאֶדְנִי יוֹאֵב, דְּהָא דָּוִד הָוָה רַבּוֹן עָלֶיהָ, (וְעַל יוֹאֵב) וְקִרָא אוֹכַח, דְּכִתִּיב, (שְׁמוּאֵל ב' כג) אֵלָה שְׁמוֹת הַגִּבּוֹרִים אֲשֶׁר לְדָוִד, וְלֹא אֲשֶׁר לְיוֹאֵב, וְלֹא קִטְלִיהָ הִיא שַׁעְתָּא, וְקִטְלִיהָ בְּחֶרֶב בְּנֵי עֲמוּן. וְקִרָא אָמֵר, וְלֹא נִמְצָא אֶתּוֹ דְּכָר,

(מלכים א טו) רק בדבר אוריה החתי. רק למעוטי קא אתי, בדבר אוריה, ולא באוריה. וקודשא בריך הוא אמר, ואותו הרגת בחרב בני עמון, וכל חרב בני עמון, הוה חקיק ביה חויה עקים, דיוקנא דדרקון, ואיהו עבודה זרה דלהון. אמר קודשא בריך הוא, יתבת חילא לההוא שקוץ. (ד'א דכיון דחרב בני עמון אתגבר ההיא שעתא על אוריה כמה תוקפא תקיף ההוא חויה עקימא) בגין דבשעתא דקטלו בני עמון לאוריה, וסגיאין מבני ישראל עמיה, ואתגבר בההיא שעתא חרב בני עמון, כמה תקפא אתתקף ההיא עבודה זרה שקוץ.

תרגום לעברית

דוד המלך אמר, (תהלים נא) לך לבדך חטאתי והרע בעיניך עשיתי וגו'. לך לבדך, מה זה לך לבדך? אלא משום שיש חטאים שחוטא אדם לקדוש-ברוך-הוא ולבני אדם, ויש חטאים שחטא לבני אדם ולא לקדוש-ברוך-הוא, ויש חטאים שחוטא לקדוש-ברוך-הוא לבדו ולא לבני אדם (אחרים). דוד המלך חטא לקדוש ברוך הוא לבדו ולא לבני אדם. ואם תאמר, הרי חטא אותו החטא של בת שבע, ושנינו, מי שבא על אשה ערוה ברצונה אסר אותה על בעלה, וחטא לחברו, וחטא לקדוש-ברוך-הוא - לא כך הוא. שההוא שאמה אומר בהתר הנה, ודוד לקח את שלו, וגט הנה לה מבעלה טרם שייצא לקרב, שכן הנה מנהג של כל ישראל שנותנים גט זמן לאשתו כל שייצא לחיל, וכך עשה אוריה לבת שבע, ואחר שעבר זמן והיתה פטורה לכל, לקח אותה דוד, ובהתר עשה כל מה שעשה. שאלמלא לא כך וזה הנה באסור, לא הנה משאיר אותה הקדוש ברוך הוא בידו. והינו שכתוב לעדות, (שמואל ב יב) וינחם דוד את בת שבע אשתו. עדות שאשתו היא, ודאי אשתו, ובת זוגו היתה שהזדמנה אליו מיום שנברא העולם. (וסוד הדבר מלכות של מעלה שהוא נעשה רגל רביעית למרכבה העליונה, ונקראבת שבע, עלאבנאחת שבעה עינים) הרי עדות שלא חטא דוד את חטא בת שבע כמו שאמרנו. ומה החטא שחטא? (אלא) לקדוש-ברוך-הוא לבדו ולא לאחר.

שְׁהָרַג אֶת אֹרֶיָּה בְּחֶרֶב בְּנֵי עֲמֹן וְלֹא הָרַג אוֹתוֹ בְּשַׁעַה שֶׁאָמַר לוֹ וְאִדְנִי יוֹאֵב, שֶׁהָרִי דָּוִד הָיָה רַבּוֹן עָלָיו (ועל יואב), וְהַכְּתוּב מוֹכִיחַ, שֶׁכְּתוּב (שם כג) אֵלֶּה שְׁמוֹת הַגִּבּוֹרִים אֲשֶׁר לְדָוִד, וְלֹא אֲשֶׁר לְיוֹאֵב. וְלֹא הָרַג אוֹתוֹ בְּאוֹתָהּ שַׁעַה, וְהָרַג אוֹתוֹ בְּחֶרֶב בְּנֵי עֲמֹן. וְהַכְּתוּב אוֹמֵר וְלֹא נִמְצָא אֹתוֹ דָּבָר, רַק בְּדִבְרֵי אֹרֶיָּה הַחֲתָנִי. רַק לְמַעַט הוּא כָּא. בְּדִבְרֵי אֹרֶיָּה, וְלֹא בְּאוֹרֶיָּה. וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אָמַר, וְאוֹתוֹ הָרַגְתָּ בְּחֶרֶב בְּנֵי עֲמֹן. וְכָל חֶרֶב בְּנֵי עֲמֹן הָיָה חֲקוּק בּוֹ נֶחֱשׁ עֵקֶם, דִּיּוּקָן שֶׁל דִּרְקוֹן, וְהוּא עֲבוּדָה זָרָה שְׁלֵהֶם. אָמַר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, נִתְּתָ כֹחַ לְאוֹתוֹ שְׁקוּץ. (שְׁכִיּוֹן שְׁחָרַב בְּנֵי עֲמֹן הִתְגַּבְּרָה אוֹתָהּ שַׁעַה עַל אֹרֶיָּה, כִּמְהָ חֹזֶק הַתַּחֲזֹק אוֹתוֹ נֶחֱשׁ עֵקֶם) מִשּׁוֹם שֶׁבְּשַׁעַה שֶׁהָרַגוּ בְּנֵי עֲמֹן אֶת אֹרֶיָּה, וְעֲמֹ רַבִּים מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְהִתְגַּבְּרָה בְּאוֹתָהּ שַׁעַה חֶרֶב בְּנֵי עֲמֹן, כִּמְהָ חֹזֶק הַתַּחֲזֹק אוֹתָהּ עֲבוּדָה זָרָה שְׁקוּץ.

טקסט הזוהר

וְאִי תִּימָא, אֹרֶיָּה לֹא הָוָה זָכָאִי, כִּיּוֹן דְּכִתְיִב עָלֶיהָ אֹרֶיָּה הַחֲתָנִי. לָאוּ הָכִי, זָכָאִי הָוָה, אֵלֹא דְשָׂמָא דְאַתְרֵיהָ הָוָה חֲתָנִי. כִּמְהָ דְאַתְּ אָמַר (שׁוּפְטִים יא) וַיִּפְתַּח הַגִּלְעָדִי, עַל שׁוֹם אֲתֵרֵיהָ אֲתֵקְרִי הָכִי.

תרגום לעברית

וְאִם תֹּאמַר שֶׁאֹרֶיָּה לֹא הָיָה צָדִיק, כִּיּוֹן שֶׁכְּתוּב עָלָיו אֹרֶיָּה הַחֲתָנִי - לֹא כֹה! צָדִיק הוּא הָיָה, אֵלֹא שֶׁשֵּׁם מְקוֹמוֹ הָיָה חֲתָנִי, כִּמְוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וַיִּפְתַּח הַגִּלְעָדִי, עַל שֵׁם מְקוֹמוֹ נִקְרָא כֹה.

טקסט הזוהר

וְעַל דָּא בְּדִבְרֵי אֹרֶיָּה הַחֲתָנִי, דְּשְׁקוּץ בְּנֵי עֲמֹן אֲתִגְבֵּר עַל מַחְנֵה אֱלֹהִים, דְּמִשְׁרִיתָא דְדָוִד, דִּיּוּקָנָא מִמֶּשׁ דְּלַעֲיָלָא הָוֹ. וּבְהָהוּא שַׁעַתָּא דְּפָגִים דָּוִד מִשְׁרִיתָא דָּא, פָּגִים לַעֲיָלָא מִשְׁרִיתָא אַחֲרָא. וְעַל דָּא אָמַר דָּוִד, (תהלים נא) לֹה לְבַדְּךָ חֲטָאֲתִי. לְבַדְּךָ, וְלֹא לְאַחֲרָא. דָּא הָוָה הֵהוּא חוֹכֵה דְחָב לְגַבִּיָּה. וְדָא הוּא בְּדִבְרֵי אֹרֶיָּה. וְדָא הוּא בְּחֶרֶב בְּנֵי עֲמֹן.

ועל זה בדבר אורייה החתי, ששקוץ בני עמון התגבר על מחנה אלהים, שמחנות דוד היו ממש דיוקן שלמעלה, ובאותה שעה שפגם דוד מחנה זה, פגם למעלה מחנה אחר. ועל זה אמר דוד, לך לבדך חטאתי. לבדך ולא לאחר. שהוא היה אותו החטא שחטא אליו. וזהו בדבר אורייה, וזהו בחרב בני עמון.

טקסט הזוהר

כתיב, (דברי הימים ב טז) כי יי' עיניו משוטטות בכל הארץ, אליו (ויחי רמ"ח ע"א) נוקבין. וכתיב (זכריה ד) עיני יי' המה משוטטים, אליו דכורין, והא ידיען אינון. דוד אמר (תהלים נא) והרע בעיניך עשיתי. בעיניך, לפני עיניך מבעי ליה. אלא מאי בעיניך, אמר דוד, בההוא אתר דחבנא, בעיניך הוה. דהוינא ידע, דהא עיניך הוו זמינין, וקיימין קמאי, ולא חשבנא לון, הרי חובא דחבנא, ועבדנא, באן אתר הוה, בעיניך.

תרגום לעברית

כתוב, כי ה' עיניו משוטטות בכל הארץ, אלו הנקבות. וכתוב, (זכריה ד) עיני ה' המה משוטטים, אלו הזכרים. והרי הם ידועים. דוד אמר (תהלים נא) והרע בעיניך עשיתי. בעיניך? לפני עיניך היה צריך להיות! אלא מה זה בעיניך? אמר דוד, באותו מקום שחטאתי, בעיניך היה. שהייתי יודע שהרי עיניך היו זמינים ועומדים לפני ולא החשבתי אותם, הרי החטא שחטאתי ועשיתי, באיזה מקום היה? בעיניך.

טקסט הזוהר

למען תצדק בדברה תזכה בשפט, ולא יהא לי פתחון פה למימר קמה. תא חזי, כל אומנא, כד מליל, באומנתיא מליל. דוד בדיחא דמלכא הוה, ואף על גב דהוה בצערא, כיון דהוה קמי מלכא, תב לבדיחותיה, כמה דהוה, בגין לבדיחא למלכא.

למען תצדק בדברך תזכה בשפט, ולא יהיה לי פתחון פה לומר לפניך. בא וראה, כל
אמן כשמדבר, הוא מדבר באמנותו. דוד היה ברחן המלה, ואף על גב שהיה בצער, כיון
שהיה לפני המלה, שב לבדחנותו כמו שהיה כדי לבדח את המלה.

טקסט הזהיר

אמר, מארי דעלמא, אנא אמינא, (תהלים כו) בחנני יי' ונסני, ואת אמרת דלא איכול
לקיימא בנסיונה. הא חבנא, למען תצדק בדברך, ויהא מילך קשוט, דאלמלא לא
חבנא, יהא מלה דיילי קשוט, ויהא מילך בריקנותא, השתא דחבנא, בגין דלהוי מילך
קשוט, יהיבנא אתר לצדקא מילך, בגין כה עבידנא, למען תצדק בדברך תזכה בשפט.
אהדר דוד לאומנותיה, ואמר גו צעריה מלין דבדיחותא למלכא.

תרגום לעברית

אמר, רבון העולם, אני אמרתי (שם כז) בחנני ה' ונסני, ואתה אמרת שלא אוכל לעמד
בנסיונה. הרי חטאתי למען תצדק בדברך ויהיה דברך אמת, שאלמלא לא חטאתי,
יהיה דברי אמת, ויהיה דברך בריקנות. עכשו שחטאתי, כדי שיהיה דברך אמת, נתתי
מקום לצדק דבריה, לכן עשיתי, למען תצדק בדברך תזכה בשפט. חזר דוד לאמנותו
ואמר תוך צערו דברי בדחנות למלה.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (ק"ז ע"ב) ◆

טקסט הזהיר

תנינן, לאו דוד אתחזי לההוא עובדא, דהא איהו אמר, (תהלים קט) ולבי חלל בקרבי
(אנקיד חלל כבר הוה חלל בקרבי)

שְׁנִינוּ, דָּוִד לֹא הָיָה רֹאשׁ לְאוֹתוֹ הַמַּעֲשֶׂה, שֶׁהָרִי הוּא אָמַר, (שם קט) וְלִבִּי חָלַל בְּקִרְבִּי (נקוד חלל, שכבר היה חלל בקרבי) כֹּה הוּא. אֲכַל דָּוִד אָמַר, בְּלֵב יֵשׁ שְׁנֵי הִיכָלוֹת, בְּאֶחָד דָּם וּבְאֶחָד רוּחַ. אוֹתוֹ אֶחָד שָׁמְלָא בְּדָם, בּוּ יֵשׁ דִּיּוֹר לִיֶּצֶר הָרַע, וְלִבִּי לֹא כֹה, שֶׁהָרִי הוּא רִיקוֹן, וְלֹא נִתְּתִי דִיּוֹר לְדָם רַע לְשֹׁכֵן בּוֹ יֶצֶר הָרַע, וְלִבִּי הוּא וְדַאי חָלַל בְּלִי דִיּוֹר (דם) רַע, וְכִיּוֹן שָׁכַח זֶה, לֹא רֹאשׁ דָּוִד לְאוֹתוֹ חֲטָא שְׁחָטָא, אֲלֵא כְּדִי לְתַת פְּתִחוֹן פֶּה לְרָשָׁעִים, שִׁיאֲמָרוּ, דָּוִד הִמְלִיךְ חֲטָא וְשָׁב בְּתִשּׁוּבָה וּמָחַל לוֹ הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כֹּל שָׁכֵן לְשָׂאֵר בְּנֵי אָדָם. וְעַל זֶה אָמַר (תהלים נא) אֲלַמְּדָה פְּשָׁעִים דְּרַכִּיָּה וְחֲטָאִים אֲלִיָּה לְשׁוּבוֹ.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.